

розглянутих нами показників у хлопців із збереженою слуховою функцією після 14 років. У хлопців зі зниженим слухом також спостерігається активний ріст результатів, однак більш низькими темпами, що не дозволяє їм ліквідувати існуючі розбіжності. Загалом динаміка розвитку даних здібностей у хлопців зі зниженим слухом відповідає динаміці їхнього розвитку в контрольній групі хлопців із збереженим слухом, однак, проходить більш повільно.

Аналіз результатів вихідних даних у групах дівчат зі зниженим і збереженим слухом вказує також на суттєві розбіжності між ними в абсолютних показниках КЗ у балістичних рухових діях з акцентом на дальність метання, що становить від 30% до 51% ($P < 0,01$). Цікаво, що, починаючи з 12 років, розрив між вищевказаними групами збільшується, що пов'язано з морфо-функціональними змінами в їхньому організмі, викликаними настанням періоду статевої зрілості. Особливо критичним для розвитку даної здібності у групі дівчаток зі зниженим слухом виявився період з 8 до 10 років і з 12 до 14 років. На це вказує стабілізація і деяке тимчасове зниження результатів тестування у другому випадку. В основному, у дівчат зі зниженим слухом спостерігається позитивна (однак менш інтенсивна, порівняно з однолітками зі збереженим слухом) динаміка розвитку розглянутих нами здібностей. Проте, до 16 років дівчата зі зниженим слухом ще не наздоганяють своїх одноліток зі збереженим слухом у розвитку абсолютних показників КЗ у балістичних рухових діях з акцентом на дальність, що вказує на необхідність цілеспрямованого корекційно-розвивального впливу.

Висновки. 1. Діти зі зниженим слухом віком 7-16 років відстають від своїх однолітків зі збереженим слухом у розвитку координаційно-рухової сфери. Різниця показників розвитку КЗ між цими групами становить: у стрибкових вправах – 34,6%, циклічних локомоціях – 23,4%, спортивно-ігровій руховій діяльності – 28,9%, металевих рухових діях з установкою на дальність метання – 37,6%.

2. Найбільші координаційні недоліки координаційно-рухової сфери характерні для учнів зі зниженим слухом молодшого шкільного віку. У 11-16 років вони зберігаються, але мають менший прояв.

3. Розвиток координаційно-рухової сфери дітей зі зниженим слухом лімітовано такими чинниками як: зниження слуху (первинне відхилення), порушення психічного і мовленнєвого розвитку (вторинне та третинне відхилення), порушення вестибулярного апарата, несвоєчасність надання дитині медико-психолого-педагогічної допомоги, недостатнє приділення уваги цілеспрямованому розвитку координаційних здібностей дітей зі зниженим слухом, відсутність можливості надання педагогом своєчасних оперативних підказок дітям зі зниженим слухом щодо виконання ними рухових дій, які пов'язані з розвитком координаційних здібностей, та недостатнє накопичення у них рухової бази.

4. Результати нашого дослідження свідчать про знижені можливості дітей зі зниженим слухом молодшого та середнього шкільного віку стосовно готовності до оптимального управління руховими діями, що вказує на необхідність проведення серед них відповідної корекційно-педагогічної роботи.

Перспективи подальших досліджень полягають в розробленні та науковому обґрунтуванні інноваційних методик корекції та розвитку координаційних здібностей дітей зі зниженим слухом, що спрямовані

на подолання недоліків їхньої координаційно-рухової сфери та оптимізацію управління складно координованих рухових дій.

Література

1. Ivakhnenko A. A. Rozvytok psichomotornoyi funktsiyi hlukhykh ditey molodshoho shkil'noho viku zasobamy rukhlyvykh ihor [The development of psychomotor functions of deaf children of primary school age by means of mobile games] : Avtoref. dys...kand. ped. nauk : 13.00.03 / A. A. Ivanenko. – Odesa, 2012. – 20 s.

2. Leshchiy N.P. Rozvytok koordynatsiyi rukhiv u hlukhykh pidlitkiv na urokakh fizychnoyi kul'tury [The development of coordination among deaf teenagers at lessons of physical culture] : Avtoref. dys...kand. ped. nauk: 13.00.03 / N.P. Leshchiy. – Odesa, 2004. – 20 s.

3. Lyahova I. N. Korrektsionnoe znachenie gimnastiki v uchebno-pedagogicheskoy protsesse po fizicheskomu vospitaniyu gluhikh shkolnikov mladshih klassov [Correctional value of gymnastics in teaching and pedagogical process on physical training of deaf schoolchildren]: Avtoref. dis...kand. ped. nauk : 13.00.03 / I. N. Lyahova. – Moskva, 1992. – 12 s.

4. Стат'єв С. І. Формування танцювальних рухів глухих дітей молодшого шкільного віку на заняттях музично-ритмічного виховання : Автореф. дис...канд. пед. наук : 13.00.03 / С. І. Стат'єв. – Київ, 2012. – 20 с.

Маковецька Н.В.

Запорізький національний університет

МЕНЕДЖМЕНТ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ У СФЕРІ ОСВІТНЬО-ОЗДОРОВЛЮВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті пояснюються причини посилення інтересу педагогічних працівників до інноваційного менеджменту в освіті; зазначається, що одним із напрямів інноваційного менеджменту є менеджмент професійного розвитку; доводиться, що професійний розвиток працівників закладу освіти є умовою його ефективної діяльності, зокрема, у сфері оздоровлення вихованців, успішної постановки і досягнення цілей щодо формування, зміцнення і збереження їхнього здоров'я; визначено принципи і пріоритетні завдання менеджменту професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів у сфері освітньо-оздоровлювальної діяльності; запропоновано форми роботи з професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів.

Ключові слова: інноваційний менеджмент, менеджмент професійного розвитку, принципи, завдання професійного розвитку, форми роботи з професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів.

Маковецькая Н.В. Менеджмент профессионального развития как основа формирования компетентности специалистов дошкольных учебных заведений в сфере образовательно-оздоровительной деятельности. В статье

объясняются причины усиления интереса педагогических работников к инновационному менеджменту в образовании; поясняется, что одним из направлений инновационного менеджмента является менеджмент профессионального развития; доказывается, что профессиональное развитие работников образовательного учреждения является условием его эффективной деятельности, в частности, в сфере оздоровления воспитанников, успешной постановки и достижения цели формирования, укрепления и сохранения их здоровья; определены принципы и приоритетные задачи менеджмента профессионального развития специалистов дошкольных учебных заведений в сфере образовательно-оздоровительной деятельности; предложены формы работы, направленные на профессиональное развитие специалистов дошкольных учебных учреждений.

Ключевые слова: инновационный менеджмент, менеджмент профессионального развития, принципы, задачи профессионального развития, формы работы направленные на профессиональное развитие специалистов дошкольных учебных учреждений.

Makovetskaya N.V. Professional development of management as a basis of the competence of specialists of preschool educational institutions in the field of educational and recreational activities. The article explains the reasons for increasing interest of teachers to innovation management in education. It is clarified that one of the areas of innovation management is the development of professional management. It is proved that the development professional employees of educational institutions is a prerequisite for its effective operation, in particular in the field of rehabilitation of inmates, successfully setting and achieving the goal of creating, strengthening and maintaining their health.

Defined principles and priorities for the management of professional development of specialists of preschool educational institutions in the field of educational and recreational activities.

Proposed forms of work aimed at the professional development of preschool educational institutions.

Thus, the modernization of education at the present stage of development of society requires certain changes in the approach to solving the challenges of development, training and education of the younger generation.

In this regard, the statement is quite clear that the organization of educational and recreational activities in preschool educational institution needs to ensure achievement of objectives with a focus on the final result.

Prospects for the use of research results seen in the application of the provisions set out in article during the annual planning of pre-schools.

Key words: innovation management, professional development of management, principles of professional development objectives, and forms of work aimed at the professional development of preschool educational institutions.

Постановка проблеми. Модернізація системи освіти в сучасних умовах реалізації ідей Болонського процесу висуває нові вимоги до професійної діяльності фахівців дошкільних навчальних закладів загалом й організації ними оздоровлення вихованців зокрема. Їх зміст полягає у застосуванні педагогами нових технологій, формуванні нових орієнтирів щодо вирішення проблем формування, зміцнення і збереження здоров'я дошкільників. Тому серед основних напрямів Державної національної програми "Освіта" ("Україна XXI століття") (1993 р.), "Діти України" (1996 р.), законів України "Про освіту" (1996 р.), "Про дошкільну освіту" (2001 р.), Національної доктрини розвитку освіти України у XXI столітті (2002 р.) пріоритетними визначено модернізацію дошкільної освіти, використання етнопедagogічного та сучасного вітчизняного й зарубіжного досвіду фізичного виховання з урахуванням необхідності виконання соціального замовлення щодо формування здорового способу життя, активної, духовно багатой особистості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останнім часом до національної системи освіти взагалі й до практики роботи дошкільних навчальних закладів зокрема увійшло багато нових термінів і понять, серед яких часто вживаним стає поняття «інноваційний менеджмент».

Посиленню інтересу педагогічних працівників до інноваційного менеджменту в освіті сприяють насамперед нові реалії педагогічної дійсності, зумовлені кардинальною зміною суспільних відносин, що висувають необхідність вибудувати свої особистісні цінності, визначати чіткі життєві й виробничі цілі.

З огляду на вищевикладене зазначимо, що інноваційний менеджмент – це самостійна галузь управлінської та професійної діяльності, яка спрямована на формування і забезпечення умов інноваційного розвитку будь-якої організації [3, с. 20]. Отже, як вид діяльності, інноваційний менеджмент являє собою сукупність процедур, що утворюють загальну схему управління інноваційним процесом.

Щодо інноваційного менеджменту в освіті, то, на думку Л.І. Даниленко, його елементами є цілеспрямований пошук ідей, яка є фундаментом для конкретної інновації; організація інноваційного процесу для цієї інновації; процес просування і реалізації інновацій на ринку освітніх послуг [1, с. 7 - 11].

Виходячи з цього, метою інноваційного менеджменту є забезпечення довгострокового функціонування інноваційного процесу на основі ефективної організації всіх складових елементів і систем; створення конкурентоспроможної інноваційної продукції, технології найбільш ефективним і оптимальним шляхом. Мета інноваційного менеджменту визначає його завдання – вироблення стратегічної інноваційної політики і механізму її здійснення; формування стратегічних, довго- і короткострокових цілей інноваційної діяльності; розробка планів, програм і їх виконання; створення організаційно-виробничої структури і структури управління інноваційною діяльністю; планування процесів розробки інновацій; спостереження за виконанням етапів інноваційного процесу; добір і розміщення кадрів, створення творчої атмосфери і мотивації інтелектуальної праці; календарне планування роботи і контроль її виконання; комплексне формування і використання інноваційного потенціалу підприємства; організація і кооперація інноваційних програм, прискорення їх розробки; створення тимчасових цільових груп для комплексного вирішення інноваційних проблем; спостереження і оцінка світових тенденцій науково-технічного розвитку [1, с. 12; 2, с.16].

Вивчення й аналіз світового досвіду управління, який на рівні організації виражається в загальному понятті «інноваційний

менеджмент», дали нам можливість запозичити деякі істотні його сторони й адаптувати до висвітлення питання професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів у сфері освітньо-оздоровлювальної діяльності.

Мета статті: висвітлення окремих аспектів менеджменту професійного розвитку як основи формування компетентності інструкторів з фізкультури та вихователів дошкільних навчальних закладів у сфері освітньо-оздоровлювальної діяльності.

Викладення основного матеріалу. Проте насамперед зазначимо, що професійний розвиток у сфері освітньо-оздоровлювальної діяльності в дошкільному навчальному закладі будемо розуміти як безперервний комплексний процес, що охоплює професійне навчання фахівців, а саме: оволодіння ними професійними знаннями, уміннями і навичками, набуття професійного досвіду з метою досягнення педагогічної майстерності. При цьому, в межах теми, що розглядається, фахівці дошкільних навчальних закладів це - вихователі й інструктори з фізкультури, а освітньо-оздоровлювальна діяльність у дошкільному навчальному закладі – спеціально організований, нормований процес взаємодії фахівців, вихованців та їхніх батьків, спрямований на реалізацію комплексу педагогічних заходів, спрямованих на засвоєння дошкільниками, систематизованих знань, умінь і навичок здорового способу життя.

В межах нашого дослідження слід зазначити, що одним із напрямів інноваційного менеджменту цілком справедливо можна назвати менеджмент професійного розвитку, адже професійний розвиток працівників закладу освіти є умовою його ефективної діяльності, зокрема, у сфері оздоровлення вихованців, успішної постановки і досягнення цілей щодо формування, зміцнення і збереження їхнього здоров'я. Окрім цього, менеджмент професійного розвитку може забезпечити найбільш повну відповідність структури фахівців структурі робочих місць з урахуванням усього спектру вимог до фахівців.

У зв'язку з вищевикладеним, перш, ніж з'ясувати концептуальні основи менеджменту професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів, визначимо аспекти, на які ці основи спираються. Отже, головними аспектами є:

- аналіз ролі і значення професійного розвитку для фахівців дошкільних навчальних закладів;
- ключові концепції та основні складові професійного розвитку;
- характеристика основних функцій професійного розвитку;
- концептуальні підходи до професійного розвитку керівників дошкільних навчальних закладів.

Більш розлого висвітлимо сутність означених положень.

Вивчивши теоретичні підходи до розгляду концептуальних основ менеджменту професійного розвитку зазначимо, що вони базуються на саморозвитку фахівців, який в ідеалі здійснюється на трьох рівнях – індивідуальному, груповому й організаційному [4, с. 428]. При цьому розподіл ролей у процесі професійного розвитку підпорядковується субординації – в першу чергу відповідальність за розвиток кожного фахівця покладається на нього самого – це основа саморозвитку. У другу чергу відповідальність несе більш досвідчений фахівець, який в ідеалі діє як інструктор. Методист дошкільного навчального закладу виступає як наставник, а координує дії і водночас виступає у ролі внутрішнього консультанта завідувача.

Наступною концептуальною основою є обґрунтування необхідності і умов створення цілісної системи менеджменту професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів, яку доцільно розпочати з визначення інституційних основ.

З'ясуємо сутність.

Інституалізація є процесом упорядкування та формалізації сталих відносин між складовими системи. Основним завданням цієї системи стає забезпечення стратегічного менеджменту професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів, тобто розробка стратегії індивідуального, групового й організаційного навчання, розвитку дошкільного навчального закладу, розвитку керівних кадрів. Концептуальною складовою цього процесу є його моніторинг і оцінка ефективності.

Слід зазначити, що неперервне професійне навчання, а також застосування інформаційно-комунікаційних технологій виступають ключовими засобами професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів.

Узагальнення теоретичних аспектів проблеми надало нам змогу визначити такі принципи менеджменту професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів у сфері освітньо-оздоровлювальної діяльності:

- принцип системності, що передбачає визначення системи пріоритетів, в організації з якими відбувається вдосконалення менеджменту професійного розвитку;
- принцип зворотного зв'язку, що будується за кількома напрямками, пріоритетними серед яких є: забезпечення системи моніторингу, щоденна оцінка працівників на рівні виконання певних завдань, визначення довгострокової перспективи, стратегічної мети дошкільного навчального закладу, позитивна (матеріальне і нематеріальне заохочення) і негативна (покарання) оцінки праці фахівців;
- принцип нормативності, що зумовлює відповідність результатів професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів соціальним нормативам, основним кваліфікаційним вимогам, оволодіння якими гарантує необхідну компетентність у сфері освітньо-оздоровлювальної діяльності;
- принцип варіативності, що передбачає різноманітність напрямів професійного розвитку на різних його етапах за умов додержання принципу нормативності;
- принцип інноваційності, згідно з яким відбувається організація і розвиток цілісної системи професійного експериментування, професійної експертизи, доцільного здійснення нововведень у сфері освітньо-оздоровлювальної діяльності;
- принцип рефлексії, що зумовлює засвоєння фахівцем абстрактних фрагментів професійного простору у сфері освітньо-оздоровлювальної діяльності шляхом досягнення більш високих рівнів професійної діяльності.

Згідно з принципами, пріоритетними завданнями менеджменту професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів є забезпечення:

- відповідності професійного рівня фахівців вимогам робочого місця, посади;
- умов для мобільності фахівців як передумови їхньої раціональної зайнятості і використання;
- можливості просування фахівців як у професійній, так і в службовій кар'єрі.

Вирішення завдань забезпечується діяльністю керівництва дошкільного навчального закладу за такими напрямками

професійного розвитку працівників:

- первинне навчання з урахуванням завдань дошкільного навчального закладу і специфіки його роботи;
- навчання з метою ліквідації розриву між вимогами робочого місця, посади і професійними якостями фахівців;
- навчання з метою підвищення професійної кваліфікації;
- навчання для роботи за інноваційними напрямками.

У зв'язку з цим менеджмент професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів має бути сконцентрований на вирішенні таких проблем, як-от:

- розробка стратегії з питань формування кваліфікованих фахівців;
- визначення потреб у навчанні працівників щодо організації освітнього процесу;
- вибір форм і методів професійного розвитку фахівців;
- вибір програмно-методичного та матеріально-технічного забезпечення процесу навчання як важливої умови його якості;
- фінансове забезпечення всіх видів навчання в потрібній кількості.

Окрім цього, однією з проблем менеджменту професійного розвитку, є різноманітний склад працівників дошкільного навчального закладу, а також різноманітність чинників, що спонукають фахівців до подальшого професійного розвитку. Вивчення означеної проблеми, як правило, дає можливість умовного розподілення фахівців на такі три групи:

- мотивовані педагоги – наявність сталих освітніх мотивів до професійного розвитку;
- стимульовані педагоги – наявність зовнішніх чинників, що сприяють професійному розвитку;
- змішана група, що складається із педагогів, мотивованих лише з окремих аспектів діяльності – наявність поруч із певними мотивами стимулювання освітніх потреб.

Форми роботи з професійного розвитку у кожній із груп достатньо різноманітні, тому наведемо їх класифікацію.

Отже, форми роботи з професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів розподіляються і добираються за такими показниками:

- за змістом діяльності – дослідницькі, аналітичні, практичні, комплексні;
- за співвідношенням теоретичної і практичної складових – теоретичні (методологічні, наукові), практичні (експериментальні), змішані;

- за ініціативою створення – формальні і неформальні;
- за кількістю учасників – масові, групові, індивідуальні;
- за тривалістю здійснення – постійно діючі, тимчасові, разові;
- за характером управління – такі, що управляються адміністрацією, управління з боку адміністрації, самоуправління,

змішане управління;

- за характером регіону – районні, міські, обласні, всеукраїнські, міжнародні тощо.

Більш узагальненою є інша класифікація форм професійного розвитку, згідно з якою вони розподіляються на дві великі групи – спрямовані на формування і стимулювання спеціальної компетентності і такі, що розвивають спільну діяльність.

Метою першої групи форм професійного розвитку є забезпечення умов для підвищення рівня спеціальної професійної компетентності, друга група спрямована на створення умов для підвищення інноваційної компетентності фахівців дошкільних навчальних закладів.

В ситуації підвищення рівня спеціальної професійної компетентності доцільним є застосування методів прямого й опосередкованого стимулювання професійного розвитку, у розвивальних ситуаціях стимулювання здійснюється опосередковано, шляхом реалізації рефлексивного механізму управління колективною й індивідуальною діяльністю.

З цього бачимо, що форми роботи з професійного розвитку фахівців залежать від багатьох чинників і можуть бути спрямовані як на підвищення рівня спеціальної професійної компетентності, так і на вміння здійснювати інноваційну діяльність.

Як зазначалося вище, однією з концептуальних основ менеджменту професійного розвитку є здійснення моніторингу.

Викладене дає нам змогу сформулювати завдання моніторингу професійного розвитку фахівців дошкільних навчальних закладів, пріоритетними серед них є такі:

- 1) розробка комплексу показників, що забезпечують цілісне уявлення про стан професійного розвитку фахівців, про якісні та кількісні зміни в цьому процесі;
- 2) систематизація отриманої інформації;
- 3) забезпечення регулярного надання наочної інформації;
- 4) інформаційне забезпечення аналізу і прогнозування процесу професійного розвитку фахівців, вироблення управлінських рішень.

З огляду на пріоритетні завдання моніторингу професійного розвитку фахівців, слід зазначити, що він є важливим насамперед у тих дошкільних навчальних закладах, де активно розгортається діяльність, спрямована на підвищення професійної компетентності працівників, оскільки дозволяє з'ясувати як негативні, так і позитивні тенденції розвитку. Водночас здійснення моніторингу є можливим лише в тих дошкільних навчальних закладах, які мають характеристики соціальної організації, що динамічно розвивається. До таких характеристик, з нашої точки зору, належать:

- високий рівень організаційної культури дошкільного навчального закладу;
- перебування закладу в активній фазі розвитку;
- наявність колективу керівників;
- розвинений творчий простір.

Висновок. Отже, модернізація освіти на сучасному етапі розвитку суспільства передбачає певні зміни у підході до вирішення завдань розвитку, навчання і виховання підростаючого покоління. У зв'язку з цим цілком зрозумілим є ствердження, що організація освітньо-оздоровлювальної діяльності в дошкільному навчальному закладі потребує забезпечення досягнення цілей з

орієнтацією на прикінцевий результат.

Перспективи використання результатів дослідження вбачаємо у застосуванні викладених у статті положень під час річного планування роботи дошкільних навчальних закладів.

Література

1. Danylenko L. I. Innovatsiynnyy osvithniy menedzhment [*Innovative educational management*] : [navch. posib.] / L. I. Danylenko – K. : Hlavnuk, 2006. – 144 s. – (Psykhologichnyy instrumentariy). (Ukrainian).
2. Danylenko L. I. Teoretyko-metodychni zasady upravlinnya innovatsiynnoyu diyal'nistyuu v zahal'noosvitnikh navchal'nykh zakladakh [*Theoretical and methodological foundations of innovation management in schools*]: avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya doktora ped. nauk : spets. 13.00.01 „Zahal'na pedahohika ta istoriya pedahohiky” / Lidiya Ivanivna Danylenko ; Instytut pedahohiky APN Ukrayiny. – K., 2005. – 42 s. (Ukrainian)
3. Stadnyk V.V. Innovatsiynnyy menedzhment [*Innovation management*] / Valentyna Vasylyivna Stadnyk. – K.: Akademvydav, 2006. – S.19-22. s. (Ukrainian)
4. Upravlenie chelovecheskimi resursami : entsiklopediya [*Human Resource Management: Encyclopedia*] / [pod. red. M. Pula, M. Uornera]. – SPb. : Piter, 2002. – 1197, [1] s. – (Biznes klass).(in Russian).

Маленюк Т.В.

Кіровоградський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка

ЗАСТОСУВАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ» СТУДЕНТАМИ ФАКУЛЬТЕТУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

У статті розкрито структуру дистанційного курсу «Теорія і методика викладання легкої атлетики» для студентів напряму підготовки Фізичне виховання* Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Представлено організацію навчального процесу на основі поєднання традиційного та дистанційного навчання студентів. Визначено особливості застосування дистанційного навчання у процесі вивчення даного курсу: організовує самостійну роботу, поточний і підсумковий контроль якості знань студентів, забезпечує засвоєння теоретичного матеріалу, створює кращі умови для оволодіння практичним розділом навчальної програми.

Ключові слова: дистанційне навчання, дистанційний курс, студенти, фізичне виховання, легка атлетика.

Маленюк Т. В. Использование дистанционного обучения в процессе изучения курса «Теория и методика преподавания легкой атлетики» студентами факультета физического воспитания. В статье раскрыта структура дистанционного курса «Теория и методика преподавания легкой атлетики» для студентов направления подготовки Физическое воспитание* Кировоградского государственного педагогического университета имени Владимира Винниченко. Представлена организация учебного процесса на основе объединения традиционного и дистанционного обучения студентов. Определены особенности использования дистанционного обучения в процессе изучения данного курса: способствует организации самостоятельной работы поточного и заключительного контроля качества знаний студентов, изучению теоретического материала, создает лучшие условия для овладения практическим разделом учебной программы.

Ключевые слова: дистанционное обучение, дистанционный курс, студенты, физическое воспитание, легкая атлетика.

Malenyuk T. V. The use of the distance education in the educational process of the course “Theory and methods of teaching athletics” for students of the Faculty of Physical Education. The study purpose - to explore the features the use of the distance education on example of a course “Theory and methods of teaching athletics” for full-time students of the Faculty of Physical Education. Research methods - theoretical analysis and generalization of the data references.

The structure of the distance course “Theory and methods of teaching athletics” for students of the Faculty of Physical Education of Vinnichenko Kirovograd State University. It is provided the organization of the educational process based on combination of the traditional and distance education students.

Distance learning elements were introduced into the process of studying this course in the following areas: theoretical, practical, controlling sections of curricula and the students' independent work.

It was determined the features of the distance education use in the process of studying this course by the students of the Faculty of Physical Education; it contributes to the organization of the students' independent work; it allows to carry out current and final control of knowledge, but the disadvantage is the lack of the teacher's control during the testing; it provides to the theoretical material, which can be studied by the students, as remotely, so conventionally; to master practical material and the controlling of the implementation of the sport norms of the athletic types is at the practical classes. So, the elements of the distance education integrate into the educational process and coordinate with traditional education.

It is recommended the Moodle system for the students' distance education and for the development of the distance courses in sport-pedagogical disciplines.

Key words: the distance education, the distance course, students, Physical education, athletics.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку вищої освіти в Україні характеризується активним впровадженням у навчально-виховний процес інформаційно-комунікаційних технологій, які становлять основу дистанційного навчання. Необхідність дистанційного навчання в освітній сфері фізичної культури і спорту не підлягає сумніву, адже великий відсоток студентів-